

Жкаждата

Странно е, че в началото на XXI век се наблюдава все по-голям интерес към тайните мистически учения и религиозни обреди, достъпни само за посветените. Вероятно на човешката гуша е дотегнало повърхностното, измеримо знание и мнозина наши съвременници с надежда се втурват в света на свръхестественото. Този стремеж, макар и с християнски оттенък не е чужд и на мнозина вярващи.

за чудеса...

Копнеж за знамения и чудеса

През последните години интересът към свръхестественото е очевиден. Защо?

Много хора имат нужда да излязат от духовната потиснатост и разочарование. Състоянието на християнските общности, към които се числят, не ги удовлетворява, дори ги потиска поради недостиг или липса на "духовно движение". Те се надяват, че Господ преди второто идване на Исус Христос пак ще излее Святия Дух, чието действие ще се съпровожда от знамения и чудеса, дори по-големи от първохристиянските. Това ще доведе до масово обръщане към вярата. Тези хора очакват да получат по-голяма духовна сила и да имат особени преживявания.

Тук е време да запитаме: "Има ли в Библията основание да се очакват големи чудеса и знамения в последните времена?"

Когато четем книгата Откровение, където е описано времето на Антихриста, срещаме силни прояви на свръхестественото, но от сатанински произход: изцелява се смъртоносната рана на звяра, стават чудеса, духът действа,

като кара хората да се покланят на звяра. Но вярващите са предупредени: "Тук е нужно търпението и вярата на светите" (Откр.13:10). Исус също казва на учениците си: "Ще дойдат дни, когато ще пожелаете да видите поне един от дните на Човешкия Син и няма да видите" (Лука 17:22). Това значи, че ще настъпи време, когато Господ ще спре проявата на Своята сила. Църквата въпреки това трябва да устои във вярата, защото, както казва апостол Павел: "... с вярване ходим, а не с виждане" (II Кор. 5:7).

Що се отнася до масовите чудеса, свързани с изцеление на физическите болести, Библията не ни дава основание да ги очакваме. Обратно, апостол Павел пояснява, че тялото ни все още не е изкупено, подвластно е на болки и тление: "И самите ние въздишаме в себе си и очакваме осиновението си, т.е. изкупването на нашето тяло" (Римл. 8:23). Разбира се, Господ според суверенното Си решение може да изцели човека и да му помогне в беда. Във всички времена Той е вършил чудеса и занаяд ще ги върши. Не трябва да забравяме за множеството "малки" чудеса във всекидневния живот на християнина, макар че самото му обръщане към Бога и раждане за нов живот е най-голямото от всички възможни чудеса.

Страстното желание без трезво
разсъждение лесно увлича

Всяка жажда за проява на Господната сила трябва да се свързва с библейския контекст. Подобно желание без здравомислие води до екзалтация.

Когато за християните става недостатъчно доверието към Бога и Неговото слово, когато животът по вяра не ги удовлетворява, появява се опасност от увлечение по свръхестественото. Тогава са необходими разсъдителност, благоразумие, библейската трезвост. Нужно е да проверят отговаря ли това, което търсят, на предсказаното от Христос за тяхното време.

Студената разсъдителност без жажда за откровение води до мъртво правоверие

... и здравомислие

Трябва обаче да се подчертае, че студената разсъдителност без жажда за откровение може да доведе до самодоволство и мъртво правоверие, когато човек вече не чака нищо от Господа. Това съвсем не е жива библейска вяра. Ото Шопф, наставник на Свободните евангелски църкви през 1913 г., казва: "Съществува такава трезвост, която граничи с гладна смърт."

Живата вяра не намира удовлетворение в богословските доктрини, схванати чрез разума. Тя постоянно се нуждае от "витамините" на живото Божие Слово.

Който разглежда духовния си живот и живота на църквите в светлината на първите глави от книгата Откровение, никога няма да каже, че е сит и не се нуждае от нищо.

Всяка жажда за проява на Господната сила без здравомислие съобразено с библейския контекст води до екзалтация.

Действената помощ против изстиването и духовното умирање е не знамение, чудо или сензационно духовно преживяване, а покаяние, възвръщане на първата любов и готовност да разбереш и изпълниш Божията воля.

Духовното богърстване не е лесно, но е необходимо

През многото години на служение често се сблъскам с прояви, където не винаги може лесно да се разпознае дали това е духовен феномен, нещо човешко в духовна обвивка или пък дяволско. Въпросът се поставя особено остро, когато хората претендират, че имат пророчески дар, като излагат при това своите фантазии. Това отвлича вниманието на слушателите от Божието Слово и то се концентрира върху личността на "пророка".

Пророк Йеремиа казва: "Докога ще бъде това в сърцето на пророците, които пророкуват лъжа - на онези, които пророкуват измамата на своето сърце? Пророкът... който има послание от Мен, нека говори Моето послание вярно" (23:26, 28).

Този, който е способен да отсъжда духовно, решително ще отрече, че явления като падането на земята по гръб или не-удържимият смях са резултат от действието на Святия Дух. Често под лозунгите за любов, единство и духовност се крият много други неща. Съгласно изискванията към седемте църкви, описани в началото на книгата Откровение, Църквата не е съд, в който се смесват неща от всякакъв произход. В Библията е казано изрично, че дори малка лъжа, какъвто и да било небиблейски елемент, може да нанесе вреда на Църквата.

Святият Дух действа там, където център е Исус

Трябва да се каже, че Святият Дух действа по-силно там, където повече се говори за Христос, отколкото за самия Дух. Той насочва вниманието на хората към Словото и поставя Исус Христос в центъра. Христос казва: "Духът... няма да говори от Себе Си, но... Мен ще прослави" (Йоан 16:13-14). Святият Дух е третото лице на Святата Троица.

Заблуденията по въпроса как действа Той имат тежки

Някои вярващи не знаят какво имат в Исус Христос - все търсят нещо, което като че ли не им стига. А в Него "са скрити всички съкровища на премъдростта и знанието" (Кол. 2:3).

на Божието откровение изповядва, че Исус Христос е Бог (Мат. 16 гл.), а след малко става оръдие на Сатана, без дори да подозира. Думите на апостол Павел за "другия Исус" и "другия дух" (II Кор. 11:3-4) трябва да бъдат предупреждение за самоуверените да не пренебрегват библийския призив към трезвост и здравомислие.

С този призив са свързани и думите на апостол Петър - трябва повече да мислим за това, което ни е дадено чрез присъединението ни към Христос, чрез съпричастността ни към Божествената сила. Някои вярващи дори не знаят какво имат в Исус Христос - все търсят нещо, което като че ли не им стига. Познаването на всяко добро в Христос Исус, за което говори апостол Павел в Посланието към Филимон, укрепва вярата ни (1:6).

Можем да бъдем опазени от неправилно духовно развитие, ако се придържаме само към Христос, Писанието, благодатта, вярата. Тук е много важна мисълта на апостол Павел, че в Исус Христос "са скрити всички съкровища на премъдростта и знанието" (Кол. 2:3).

спичето

последници. Благодарение на Духа имаме тясно общение с Исус Христос, Той ни подготвя и дарява в съответствие с различните ситуации. Открива ни Словото и дава яснота в библийските пророчества, осветлява смисъла на световните събития. Укрепва ни във вярата и ни утешава. Дава плод на новия живот, укрепва в служение.

Днес мнозина вярващи говорят непознати езици, смятат виденията, пророчествата и изцеленията за доказателство на действието на Святия Дух, като не знаят или не искат да знаят, че тези неща имат място и в нехристиянските религии, например в "Ню ейдж". В същото време за тях остава незначителен дарът за разпознаване на духовете. Всякакъв опит да се изясни произходът на духа, който самите те възприемат като Святия Дух, оценяват като грях против Него.

Не се ли оскърбява самият Свят Дух, когато хората прибрзано и безконтролно приписват на Бога явления от небожествен произход? Сатана може да се яви като ангела на светлината и да имитира гласа на Добрия Пастир. Християните могат да се подлъжат и да станат жертва на другия дух, ако не са бдителни. Христовият ученик Петър благодарение

Бог предлага да черпим от Неговите богатства. Тогава какво чакаме?

Той не иска да се съсредоточаваме върху себе си. Исква да станем съпричастни на Неговата грижа за целия свят. Да разберем, че за Него е важно да помогне на всички хора да познаят истината. Ако сме съпричастни на тази Негова грижа и сме готови да използваме дадените от Него възможности за благовестие, нямаме нужда от специални видения. Необходимо ни е по-скоро възстановяване на доверието към Писанието, чиято сила ни подкрепя.

Този, който търси по-мощно Божие действие в своя живот, може да се възползва и от молитвата. Хората, които се молят, знаят, че за Бога няма нищо невъзможно, както и че Бог е независим в действията Си и отговаря на искрена и проста молитва. А Той ни е дал много насърчаващи обещания.

Герман Уиренберг